

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Under arbejdet i 1992 og 1993 med forberedelse af ændringen til lov om en rejsegarantifond med henblik på implementering af artikel 7 i Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (pakkerejsedirektivet), 90/314/EØF, EF-Tidende 1990 L 158, side 59, viste der sig at være behov for en mere omfattende revision af rejsegarantifondloven, der er fra 1979.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringslovforslaget, L 278, som blev fremsat den 28. april 1993, Folketingstidende 1992/93, sp. 9134, at der skulle nedsættes et udvalg med henblik på en egentlig revision af loven, således at et nyt forslag kunne forelægges Folketinget.

Et udvalg bestående af repræsentanter fra Danmarks Rejsebureau Forening, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark, Advokatrådet, Assurandør-Societetet, Forbrugerrådet, Justitsministeriet, Turismens Fællesråd, Forbrugerstyrelsen, Rejsegarantifonden samt Erhvervsministeriet har på denne baggrund udarbejdet et udkast til en ny rejsegarantifondlov.

Udvalgets udkast har været udsendt i høring hos interesseorganisationer og offentlige myndigheder.

På baggrund af udvalgets lovudkast, de afgivne høringssvar og et fælles udspil som Foreningen af Rejsearrangører i Danmark og Danmarks Rejsebureau Forening efterfølgende er fremkommet med, udarbejdede Erhvervsministeriet et forslag til en ny rejsegarantifondlov. Det blev i sommeren 1996 sendt i høring hos samme kreds af organisationer og myndigheder. På denne baggrund har Erhvervsministeriet udarbejdet dette forslag til en ny rejsegarantifondlov.

Da lovforslaget er blevet ændret en del som følge af høringssvarene og efterfølgende drøftelser med de to brancheforeninger, udsendes forslaget i høring samtidig med fremsættelsen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

Lovforslaget viderefører Rejsegarantifonden, der yder dækning til kunder, når en arrangør ikke kan opfylde sine forpligtelser på grund af økonomisk sammenbrud.

I forslaget er det som noget nyt søgt imødegået, at fonden kan blive udnyttet af visse rejsearrangører.

For at modvirke, at enkelte personer gentagne gange påfører fonden tab, er der indført en adgang for fonden til at kræve forhøjet garantistillelse af personer eller selskaber, der tidligere har deltaget i arrangørvirksomhed, og som har påført fonden et udækket tab.

Fonden får endvidere adgang til at kræve oplysninger og dokumentation for at loven overholdes, herunder især, at bestemmelserne om garantistillelse og bidragsindbetalinger efterkommes. Afgives oplysningerne ikke som forlangt af fonden, slettes registreringer. Såfremt rejsevirksoheden ikke ophører, skal fonden foranledige dette gennemført ved fogedforbud, hvilket er et særdeles effektivt instrument over for manglende overholdelse af bestemmelserne. En eventuel straffesag vil ikke på samme måde have omgående virkning, men virker til gengæld mere præventivt.

Der er desuden indført en ny ansvarsregel i forbindelse med videresalg af rejsearrangementer. Reglen skal modvirke misbrug af fonden og medvirke til, at rejsebranchen i højere grad sikrer sig deres samarbejdspartners økonomiske soliditet. Reglen indebærer bl.a., at den såkaldte tekniske arrangør vil være forpligtet til at gennemføre et rejsearrangement den pågældende har solgt til en arrangør med henblik på, at denne skal videresælge det til kunden, såfremt han indså eller burde have indset, at der kunne være en risiko for, at vedkommende ikke ville kunne gennemføre arrangementet. Udenlandske arrangører, som fra udlandet markedsfører pakkerejser, som er omfattet af direktivet her i landet, vil skulle dokumentere, at de har stillet den garanti, der er foreskrevet i pakkerejsedirektivet.

Fondens dækningsområde foreslås afgrænset således, at den omfatter rejser markedsført og solgt her i landet. Af hensyn til rejsekunderne dækkes endvide-